

Gospodo radnici,

Vrijeme je, da se krene? Ili na put kojeg predlože poslodavci i država – put otkaza, vraćanja kući, put koji znači, da ćemo biti radnici do kraja pokradeni. Ili na put zajedničke akcije – put na kojem ćemo zajedno izboriti sva prava, koja su nama bila do sada oduzeta, dostojanstvo, koje su nam gazili, budućnost nas, naših zajednica i naše djece.

U IWW (Nevidljivi radnici svijeta) smo odlučili, da idemo drugim putem, koji je put zajedničkog djelovanja za prava, dostojanstvo i budućnost. Jedini način, da na tom putu uspijemo, je, da se u naše aktivnosti uključi što više radnika. Taj put ćemo otvoriti **peticijom radnika svijeta**. U toj peticiji tražimo ono što je najnormalnije i najjednostavnije. Da se nam odmah povrate sva prava iz rada i da se odmah ukloni sve ono što omogućava sistematično oduzimanje prava iz rada. Sa peticijom dakle tražimo, da se nam odmah plati, sve što nam nisu plaćali (mnogima prihode za penzijsko, socijalno i zdravstveno bezbjednost, nadure itd.). Nadalje tražimo, da odmah prestane naše isključivanje iz sistema socijalne države. Onaj, koji dobije otkaz, ne može sa sobom odnijeti autoput ili tunel, kojeg je gradio. Zato u peticiji zahtijevamo dostup do sistema socijalne, penzijske, zdravstvene bezbjednosti, mogućnosti školovanja, prekvalifikovanja itd. za sve radnike svijeta. Ako smo stvarali zajedničko bogatstvo tog društva, trebamo imati pravo, da ga i zajedno sa svima uživamo. A na kraju tražimo, da se usvoje takvi zakonski okviri, koji će propisati, da je svaki radnik jednakopravan od prve minute rada.

Poštovani radnici! Pronašli smo se na raskršću. Svako od nas mora odlučiti po kojem će putu. IWW predlaže put prava, dostojanstva i budućnosti. Pridruži se nam! Najprije sa potpisom peticije. A onda u izgradnji organizirane radničke moći, koja će put, koji smo izabrali, držati otvorenim i pobjedničkim.

Peticija IWW, koje je bila napravljena 19/11/2008

Uslovi, u kojim migrantski radnici odnosno radnici svijeta boravimo i radimo u Sloveniji, nisu samo katastrofalni, već su prije svega odraz našeg sistematskog iskorištavanja i posledično izključenosti iz uživanja društvenog bogatstva kojeg i mi stvaramo. Neograničeno iskorištavanje izlazi iz našeg nejednakopravnog statusa, koji između ostalog omogućava sistematično negiranje prava iz rada. Prava, koja bi trebala pripadati svakom radniku na osnovi radne zakonodaje i kolektivnih ugovora, kao i prava, koja bi trebala izlaziti iz ustavom definirane socialne države. To je postalo još uočljivije u kontekstu ekonomske krize, kojem trenutačno svjedočimo. Neki radnici smo već otpušteni, dok drugima otpust neizbježno prijati. Pojam “odpuštanja” za radnike svijeta nije usko ograničen samo na obavjest poslodavca o prekidu radnog odnosa. Odpuštanje je takođe neprodužavanje radnog ugovora na određeno vrijeme, koji izteče, ili neprodužavanje dozvole za boravak, vezane za radnu dozvolu, koju obezbjeđuje poslodavac. Masovno odpuštanje radnika svijeta tako znači konačno razvlašćivanje radnika i naše potpuno izključivanje iz uživanja prava iz rada. Istovremeno predstavljaju učinkovit instrument discipliniranja onih radnika, koji će posao zadržati.

Nevidljivi radnici svijeta smo zato odlučili, da se odupremo planu države i poslodavaca, da ćemo plaćati finansijsku krizu mi, na čijim leđima se već godinama ostvaruju hiperprofiti, koji u velikoj mjeri pogone trg finansijskog kapitala i gospodarsku rast ove države. Zato zahtjevamo:

1. Da poslodavci izmire sve neplaćane obaveze iz prošlosti, koje izlaze iz zapošljavanja.

Pokazalo se je, da brojni poslodavci nisu izvršavali svoje zakonske obaveze (neplaćivanje doprinosa za penzijsku, invalidsku i zdravstveno osiguranje, neplaćane prekovremene sate, zadržane sate, obeštećenje zbog nesreće na radu itd.). Neplaćivanje doprinosa nije u štetu samo konkretnom radniku, već cjelokupnom sistemu osiguranja, koji temelji na međugeneracijskom sporazumu. Te vrste tolerisanje neplaćivanja prava iz rada treba razumjeti kao dodatan (tajni) način podrške države vlastnicima kapitala, koje je potpuno nelegitimno.

2. Trenutno stopiranje obaveze radnika svijeta, da po isteku radnog odnosa napuste Republiku Sloveniju.

Za radnike svijeta oduštanje ne znači samo oduzimanje nužnog prihoda za preživljavanje, već i prestanak dozvole za njihov boravak u Sloveniji. Ako je neplaćanje prava iz rada zločin poslodavca, je posledični izgon radnika zločinački akt države jer legalizira institucionaliziranu diskriminaciju i izključivanje. Kad iztera radnika, država rješuje poslodavčev problem i s tim faktički odobri sistematsko kršenje radničkih prava. Mogućnost, da budu izterani radnici i s tim individualizirani radnici svijeta pokretali skupe tužbe i vodili postupke protiv poslodavaca u R Sloveniji je vrlo mala. Radnici mogu zato legitimno zahtjevati pravo, da ostanu na teritoriji države, pod čijom toleracijom su im poslodavci duge godine protivzakonito uskraćivali prava.

3. Uključivanje radnika svijeta u socijalnu državu odnosno univerzalnu državu blagostanja. U periodu finansijske krize i najavljenih gospodarskih reformi zahtjevamo jednakopravno tretiranje, koje znači samo potpuno i jednako poštovanje prava iz rada, koja bi morala važiti za svakog radnika, koji gradi to društvo.

4. Da se počne i uvažava demokratski proces planiranja, raspravljanja i odlučivanja o položaju radnika svijeta, koji je vezan za migracijsku politiku RS, u kojeg trebaju biti uključeni takođe radnici svijeta.

Oduštanje radnika svijeta potpuno otkrivaju brutalnost politike radnih migracija u Sloveniji. Jer se u ekonomskoj krizi očigledno izkazalo, da uređivanje rada stranaca i politika ekonomskih migracija dopuštaju neograničeno izkorištavanje i nezakonito postupanje prema radnicima svijeta, zahtevamo, da se to uređenje odgovarajuće promeni. Zahtevamo uzpostavljenje pravnih okvira, koji će sprečiti sistematsko kršenje prava radnika svijeta i uspostaviti stvarnu jednakopravnost svih. Dakle takvih okvira, koji bi svakom radniku omogućili, i to od prvog dana rada u Sloveniji, potpuno uživanje svih prava - tih, koje izlaze iz radne zakonodaje, kao i tih, koje izlaze iz ustavom određene socijalne države.